UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Primam Digesti Novi

Bartolus

Lvgdvni, M.D.LXVII.

Apud eum ad quem appellatur, aliam causam agere compellendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96158

Visual Library

quib⁹ apparet mihi eſſe ꝓbatũ, ꝓpter qđ debuerim condẽnari: vel dicit actor victus, cũ intento mea ſit fundata, nihil eſt ꝓbatum ꝓpter qđ reus debuerit abſolui, ſi inſpiciant̃ acta, qbus nõ cõtinet̃ iſta ꝓbatio, ĩcũbit appellãti, ⁊ iđ petit copiã ſñie, ⁊ actorum oĩm, vt C. de appellat. l. qm̃ nõnulli. ⁊ ꝑ inſpectionẽ ꝓbat̃ iſta negatiua vt C. de reb. cre. l. ſi. Quedã eſt ꝓbatio ꝑ inductionẽ teſtiũ, ⁊ inſtrorum, ſuꝑ nouis vel antiqs articulis, ⁊ tũc ille hꝫ ꝓbare in cã appellaiõis, qui debebat probare ĩ prima, vt C. de tem. app. l. ꝑ hãc. Ita intelligit gl. in d. l. hi, q ad ciuilia. Et hoc qñ appellat̃ a ſñia. Sꝫ ſi appellat̃ a noiatione ad munera, tũc nõ
1 eſt reperire cãm primã, ⁊ ſcđam, ſed ille dꝫ ꝓbare q appellat, †vt hic. Et pđicta ſunt vera, qñ ſñia ꝑ appellationẽ ſuſpẽditur. Si vero ſñia taciturnitate firmat̃, tunc nõ põt ei opponi, quaſi cã nõ ſit iuſta, nec hoc põt queri l. ſi pretor. in prin. ſ. de iudic. Sed ſi opponatur de nullitate, dixi ſ. de re iudi. l. ſi cum nulla.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Probare. An appellãs vel appellatus teneat̃ iuſtificare, ⁊ ꝓbare in cã appellationis, vide in Spe. in ti. de ſen. §. fin. Et ibi an eo ipſo q ſeruus ꝓducit̃ condẽnatus, videat̃ probaſſe grauamẽ. ⁊ vide eũ de probationib. §. probare antẽ. verſ. ſed qs probabit. Adde, qs debeat exhibere acta coram iudice appellationis, an appellans vel appellatus, Fede. conſi. ccij.

b Alex. ¶ Sit recte. Vide Bal. in l. hi, qui ad ciuilia. C. de app.

LEX II.

Tutor. Si ergo eius appellatio reprobat̃, tenetur ꝑ anteriori tpe. Cõtradicit gl. C. de tem. app. l. fi. §. illud. in gl. ſuper verbo prouocatum ⁊ male, nec leges, quas allegat, faciunt pro eo.

Apud eum, à quo appellatur, aliam cauſam agere compellendum. Titu. XII.

LEX I.

Si quis. Dicũt quidã q hoc eſt de iure ciuili, ſꝫ de iure canonico vr̃ ſecus, extra eo. c. ad hec. ⁊ c. ꝓpoſuit. Sꝫ Io. and. in d. c. ad hec. ĩtelligit illud, ſi cauſa ſuſpiciõis proponit̃ ⁊ ꝓbat̃ corã arbitris, corã qbus debebit ſe ꝓbare grauatũ a iudice, ꝓꝑ qđ appellauit, ⁊ q iudex illud grauamẽ intulit ſciẽter, certe iſtud facit eum ſuſpectũ. Sꝫ ſi ſimpliciter probetur appellatũ, nõ ſufficit, ⁊ iſta opĩ. placet. Nã hoc probato probatur iniuria verbalis, propter quam põt appellari ſcđm opi. Plac. C. de app. l. ſi quis ꝓuocatione. que appellatio propter iniuriã, hꝫ impedire iuriſdictionem iudicis in alia cauſa, vt C. ſi quacũqꝫ predi. pote. l. j. Et ita ſentit Gul. de Cug. in l. ſi ab arbitro. ſ. qui ſatiſd. cogan.

Si pendente appellatione mors interuenerit. Tit. XIII.

LEX I.

1 ☞ Expreſſio eorum, que tacite inſunt an aliquid operetur.

Appellatore. Opp. de l. ſi ſeruus. §. bone. ſ. de condi. fur. Huius cõtrarij timore gl. dat vnã diſtictionem facilẽ, ⁊ ſine ſcrupulo. Iſta lex vr̃ fortis cõtra Pet. ⁊ Cyn. qui in l. iij. C. eo. querunt, pone, quod erat caſus, in quo tacite veniebat adẽptio bonorum, iudex exprimit ademptionem bonorum in ſententia,
1 an heres teneatur proſequi: Et dicunt, q non: quia †expreſſio eorum que tacite inſunt, nihil operatur, l. iij. ſ. de lega. j. ⁊ l. non recte. C. de fideiuſſo. Quid dicendum: Dominus Bartolucius de Petris qui Bononie diſputauit hãc queſtionem, tenuit idẽ reſpondendo ad legem iſtam, quod hoc fecit expreſſe, cauſa cognita, volens penam augere. Sed iſta ſua determinatio cõtinet diuinationem ad iſtam legem licet vera ſit. Sed reſpondeo ſic,
2 expreſſio †eorum, que tacite inſunt, nihil operatur, verum eſt, ſi per eum modum exprimantur, per quem inſunt, l. iij. in princi. ſ. de liber. ⁊ poſthu. ⁊ l. ſi quis Sempronium. ſ. de hered. inſtitu. Modo ad propoſitum, ademptio bonorum omnium venit
3 tacite in deportatione, per quandam conſequentiam. [a] Unde ſi iudex dixit, condemno eum in deportatione, cum publicatione omnium bonorum ſuorum, tunc iſta expreſſio nihil operatur: quia hec dictio, cum, contingit per conſequentiam, ⁊ ſic nihil operatur, l. prima, ⁊ ſecunda. ſupra, de pecu. legat. ⁊ Inſtitu. de lega. §. ſi quis ancillas. Sed quando principaliter condemnauit, vt quia iudex in deportatione dixit, ⁊ eius bona publicamus, tunc exprimit per alium modum, quam prius inerat, l. ij. ⁊ tertia. de pecu. lega. ⁊ ſic poteſt intelligi hic. Et licet litera ad vtrunqꝫ poſſet adaptari, tamen ad iſtud melius. Et ideo, vel vultis reſpondere vt dominus Bartolucius de Bononia, ⁊ poteſtis, vel vt modo dixi, quod magis applaudet litere.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Quãdam conſeqentiã. An pena publicationis bonorum veniat principaliter, vel in conſequẽtiam, vide Bal. aliter loquentẽ in l. j. C. ex deli. defun. ⁊ in l. qui a latronibus. i fi. de teſta. ⁊ in l. iij. e. ti. ⁊ ibi Bar. ⁊ Ja. But. ⁊ Ang. ⁊ Imo. in l. defuncto. ſ. de pub. iu. ⁊ Bar. Sal. in l. ſi quis. C. ſi reus vel accuſ. Dicas ergo condemnamus ad mortem, ⁊ eius bona publicamus, qꝛ ⁊ copulat eque principaliter, ſecundum gl. in rub. de iur. ⁊ facti igno. ⁊ vide ad predicta Bar. in l. iij. de leg. j.

De iure fiſci. Tit. XIIII.

¶ Glo. continuat rubricam iſtam duobus modis, vt in ea habetis.

LEX I.

1 ☞ Deportatus an capiat legatum eidem factum.
2 Heretici ⁊ damnati in metallum, non capiunt legatum eis factum.
3 Natus ex damnato coitu. nõ capit legatum a patre, ab alijs ſic.
4 Legatum factum palam incapaci, non venit in fiſcum, ſecus ſi eſt relictum indigno.
5 Deferens ſeipſum in fiſcum, quando conſe natur aliquod premium.
6 Heredes intra quantum tempus tenentur vindicare mortem defuncti.
7 Practica delationis in fiſcum que ſit.
8 Quilibet admittitur ad deferendum, ſed in iure agendi, ⁊ defendendi fiſcus vtitur iure priuati.
9 Preuaricatum cum aduocato quando fuit, vel procuratore fiſci, quilibet poteſt agere de iſta preuaricatione, ⁊ ſententiam retractare.
10 Delatio fit coram procuratore Ceſaris.
11 Pena pecuniaria vbicunqꝫ ex crimine priuato venit imponenda, tunc quilibet de populo admittitur ad accuſandum.
12 Pena que imponitur vendenti rem religioſam, ⁊ fiſco applicatur, non erat de iure antiquo.
13 Pacem duo ſi fecerunt, ⁊ promittunt ſe inuicem non offendere ſub pena, cuius medietas fiſco applicatur, ſi notarius eſt ſtipulatus, poterit quilibet agere pro fiſco.

a Varie. [a] Examinemus iſtas cãs. Prima eſt, qñ quis profitet̃ tacite ſibi reli-
1 ctum, qđ capere nõ põt. Et primo † pro huius declaratione quero, quis eſt ille, qui non poteſt capere: Gl. prima enumerat deportatũ, vt C. de here. inſti. l. j. Iſtud eſt dubium. Nam quidã dicũt deportatũ non capacẽ ſimpliciter. Alij dicũt deportatum eſſe indignũ ⁊ ſic capit, licet nõ cum effectu: qđ examina ꝑ doct. in d. l. j. C. de her. inſti. ⁊ dixi in d. l. ſi deportati. ſ. de leg. iij. Itẽ
2 dicit d. gl. † de hereticis ⁊ dãnatis in metallum. in hoc dicit ve-
3 rum. Item de natis † ex damnato coitu, vt in aut. quib. mo. natu. effi. ſui. §. fin. ⁊ iſti ſunt incapaces a patre eorum. Ab alijs vero
b poſſunt capere, [b] vt no. in d. §. ⁊ probatur in l. ſi is, qui ex bonis.
4 de vul. ⁊ pup. Alij etiã enumerãtur Inſti. de le. §. legari. ¶ † Secundo quero, dr̃ hic, q tacite relictum eſt profitetur, quid ſi eſt relictum expreſſe: Glo. dicit idẽ, vt j. eo. l. edicto. §. j. ⁊ hoc dr̃ in quadam gl. parua ſuꝑ verba, tacite. Videte dñi, qñ relinquitur nõ capaci palã, iſtud nõ dꝫ venire in fiſcũ, vt j. eo. l. nõ intelligit.
c in prin. Sꝫ ſi eſſet relictũ [c] indigno, tũc bñ veniret in fiſcũ, poſito q eſſet relictũ palã. Et ita dꝫ intelligi d. l. edicto. §. j. ⁊ ſtatim vi-
5 debitis in alijs caſib⁹ hic enumeratis in tex. ¶ † Quero, qñ aliquis ſe defert, vtrũ cõſequat̃ aliqđ premiũ: Dicit gl. q ſic. Videbitis. j. eo. l. edicto. §. j. ⁊ hoc circa primũ caſum. ¶ Sequitur in tex. vel ab alio preuẽtus defert̃. quero qñ dicatur quis preueniri. De hoc videbitis. j. eo. l. edicto. §. extat. ⁊ §. ſeq. ¶ Secundo quero, qs eſt modus deferendi aliũ. Rñdeo vt ſtatim dicã j.
6 proxi. ¶ Sequitur in tex. † vel q mors ab heredib⁹ nõ vindicatur, quero, intra qñtum tps tenetur heredes vindicare mortem
7 defuncti. Dic vt no. C. de his quib. vt indig. l. j. ¶ Quero, † que eſt practica huius delationis. Rñdeo, dicũt qdã, q heres, qui eſt indignus, dꝫ accuſari de hoc, q mortẽ defuncti non vindicauit, ⁊ ſic erit quedã accuſatio. Et hoc vr̃ no. C. de his quib. vt indig. l. j. circa fi. ſcđe gl. Pro hoc facit l. in cognitione. ſ. ad Silla. ſed aliter ibi no. Alij dicunt, q aget̃ cõtra talẽ heredẽ petitione hereditatis quaſi hereditas ipſo iure ſit delata in fiſcum occiſorib⁹ punitis abſqꝫ heredum accuſatione, ſi fuerũt accuſati ab alio extraneo. Et hoc tenet gl. in l. j. C. de his qui. vt indi. in antepe. gl. qđ eſt verum, ⁊ probatur. ſ. de peti. her. l. itẽ veniunt. §. priđie. ⁊ C.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN